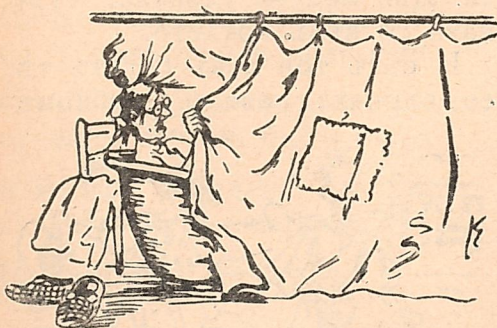

И днесъ влѣзе леля Гана да се кѣпе въ свойта вана.

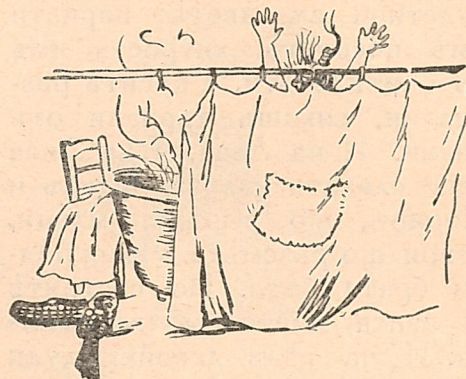

Но снага щомъ потопа, нѣщо се въ кракътъ ѝ впи, и тя викна:

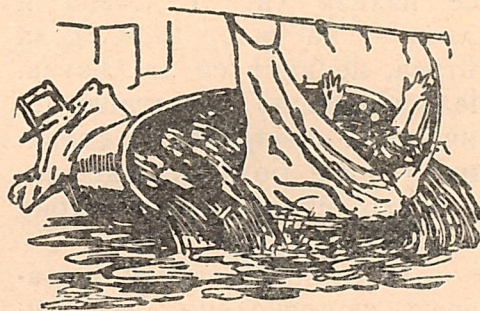
— Оле, охъ! Оле, Боже, отидохъ! Лено, Лизо! Скоро!... Ахъ! Що ме стисна! Ой, умрѣхъ!

И въ уплаха леля Гана о завесата се хвана. Тя се скжса и тозъ мигъ се разнесе страшенъ викъ:

— Ваната се преобърна!... Ахъ, водата ме обгърна! Охъ, удавихъ се, търчете! Отъ смъртъ страшна ме спасете!

И лудетинитъ тичатъ, лелята навънъ извличатъ.

А щомъ тя се посъвзе, Лена на шега подвзе:

— Кажи, лельо, ний сме наши — ти се сякашъ поуплаши! Страхътъ шеги смѣшни прави. Но нали не се удави! Господъ да ти дава здраве!